

Danmark. Der er kun et statsstøttet stålvalseværk og et par enkelte skibsværfter tilbage. Resten er lukket. Man er i fuld gang med at lukke dansk landbrug. Man er i fuld gang med at lukke de rester, der er tilbage af dansk fiskeri.

Vi mangler altså nye erhverv, som kan beskæftige os, give os mad på bordet og give os en samfundsökonomi. Og her er bioteknologiområdet et og meget velegnet eksempel. Men det, der desværre er sket i Danmark, er, at alt for mange langhårede har formået at skabe frygt og tvivl, bl.a. i brede kredse af befolkningen, og har opstillet bioteknologi som værende noget, vi skal være bange for.

Ruller man tiden lidt tilbage, er der ingen tvivl om, at opfindelsen af penicillin aldrig ville være blevet tilladt i Danmark, fordi risikovurderingen jo ville have forudset, at det jo ville gå rivende galt. Tænk sig, der kunne opstå resistens mod penicillin osv. Det går slet ikke. Det må vi slet ikke sætte i gang. Det ville man til enhver tid afvise i moderne tids måde at tænke på. Poliovaccinen var heller blevet tilladt opfundet i Danmark.

Så vi kan glæde os over, at der er mange andre steder på jorden, hvor man har langt mere innovative miljøer, for ellers får vi aldrig nogen sinde udviklet effektive vacciner mod f.eks. livstruende sygdomme som aids. Vi får ikke udviklet de store, afgørende ting til at bekæmpe forfærdelige sygdomme som kræft osv. Det kommer næppe til at ske på dansk jord, hvis den herskende holdning skal være den, at enhver tvivl gør, at man skal sige nej.

Lige præcis inden for bioteknologien er det så vigtigt, at vi får hvert eneste trin på stigen udfyldt, for selv bare at undvære et trin gør, at man ikke kommer videre.

Så vi håber, at den forskrækkelse, der har eksisteret, vil tage af, at den vil klinge af, på samme måde som forskrækkelsen over for IT-teknologien jo heldigvis har taget af, så Danmark efterhånden begynder at være et af de steder, hvor befolkningen også er parat til hurtigt at adoptere nye IT-landvindinger.

Vi håber, det samme kommer til at ske inden for bioteknologien. Det vil kunne være med til, at der kommer spændende innovationer til gavn for hele menneskeheden. Det vil kunne skabe masser af arbejdspladser og dynamik i Danmark.

Det her forslag vil ikke fremme den sag, og derfor afviser vi forslaget.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forslagsstillerne, fru Susanne Clemmensen.

Susanne Clemmensen (CD):

Jeg vil gerne starte med at takke både ordføreren og ministeren for de mange positive bemærkninger, der er kommet til forslaget her i dag.

Det er jo anden gang, at CD går i brechen for at få samling på det her område og for at styrke Danmarks muligheder for at gøre sig gældende som bioteknation.

Vores forslag er denne gang gjort bredere i sit indhold, og vi har valgt at foreslå en egentlig styrelse med en placering i Forskningsministeriet, som vi finder er det bedst egnede sted at forankre en central, koordinerende funktion, selv om man selvfølgelig altid kan diskutere placering og kommissorium for sådan en styrelse, og selv om man naturligvis heller ikke skal glemme forbindelsen til det videnskabsetiske komité-system.

Regeringen og ministeren er jo meget optaget af IT og vil gerne gøre Danmark til verdensmester inden for det område. Det er også en god sag, som vi i CD gerne vil hjælpe ministeren med, men det må ikke skygge for det potentiale, vi har inden for bioteknologien. Det gælder også inden for erhvervslivet og ikke mindst medicobranschen, hvor vi kan opnå ny vækst og eksportmuligheder, hvis der skabes de rigtige rammer.

Men de kommer jo altså ikke af sig selv; beslutningsgrundlaget skal styrkes både etisk og fagligt, og vi skal forbedre samspillet mellem den offentlige og den kommercielt finansierede forskning og gøre det lettere at implementere ny viden.

Det overordnede mål med CD's forslag er at fremme mulighederne for at behandle og helbrede sygdomme, der i dag er uhelbredelige, og samtidig gøre Danmark til et bedre land at forske i og tiltrækkende for placering af nye biotekvirksomheder.

Som jeg har hørt debatten i dag, er der også bred forståelse for de synspunkter, men når jeg ser på de tilkendegivelser, CD allerede har fået, så forstår jeg næsten ikke, at regeringen ikke af sig selv har erkendt, hvad der er brug for, og er kommet med et lovforslag på det her område.

Behovet er indlysende, og jeg sigter bl.a. til tilkendegivelser fra organisationer som Forbrugerrådet, Handelskammeret, Lægemiddelindustriforeningen, Medicon Valley Academy samt